

იმერსი

სალიტერატურო და საკოლიტიმო გაზეთი გამომდის ორგაზათობით

ჩემი დღიური

რამდენად გიორგისა, დაქუცმაცდა ჩვენი საზოგადოება, ამას ნათლად ამტკიცებს ის აურ-ზაური, რომელიც ამ ბოლო ხანებში ატყობილია „ხაკავაძის“ გარშემო და რომელიც ბევრი ქართველების დამამკრიველი რამე აღმოჩინა. აქ აღარ გვიხსენებთ იმას, რაც თუქვა და დაიწერა იგი. ხანატურის სახელმწიფოების შესახებ. ის, რაც ამ ნათქვამს და დაწერილს მოჰყვება, ბევრად უფრო საყურადღებო და აღმაშფოთებელია.

ახლა თითქმის ქრ. ხანატურის გაღივება აღარ გვიანტრეცებს, — კერძო პირის ვალხას რაღა მნიშვნელობა აქვს იქ, სადაც ჩვენი ვაჭრები ყოველ დღე ლახვენ და „როზგავენ“ ქართველ ერს, ჩირქს სხებენ ქართველ მოღვაწეებს, ფეხქვეშ სთლავენ ქართველების თავმოყვარობას და ორიოდ თავზედ ხელაღებულ მკლავებს გულისთვის უტყო საზოგადოების თვალის წინ სჩრქინან ძველ იარებს და ამ იარებიდან გადმონადენ ჩირქს ერის მთელ სხეულს სხებენ...

ქრ. ხანატური და მისი გამოხატულებები რაღა სახსენებლები არიან იქ, სადაც ხელში კალამი აიღეს და ერთმანეთს დაეტყვნენ ან. ფურცელაძე, ვალ. გუნი, იაკობ გავგაბაშვილი, დიმიტრი ლეკოშვილი. სადაც ყოველი მათგანი ცდილობს ცოტა რამე მიანიჭოს ჩამოათალოს ქართველ ერის დიდებას და მისი თავმოყვარობა განსაცდელში ჩააგდოს, იქ, სადაც იხსენიება დღია ქვეყანა, იგი. მარბელი და მათი თანამედროვე მოღვაწეები...

„ხაკავაძის“ რედაქციას შეუძლია იმაყოს იმით, რომ მან ერთის შერიგ ქართველ-სომეხთა დამოკიდებულება გამოწვევა და მეორეს შრიგ კი შინაური ბრძოლა ასტება და „სხების“ გასახარებლად ქართველები ერთმანეთს ავიწყობინა...

მოწონებით მიიხედვე იქით, საიდანაც ეს ხმა ისმოდა... ხმა საკვირველი, მრისხანებით აღსავსე და დაკვილილი... ხელოვნების ღმერთი მოსთქვამდა... ასულნი პირქვე ეყარენ. ქურუმი უშვალ ძირს ვაშლარათული... სახიზლარი! სახიზლარი! ... და შექპირის ხატებაც სადაც გამქარალიყო...

რედაქციის ადრესი: Тифлиси, Гановская ул. д. № 6. К. П. Туманову.

„იმერსი“ გამომდის ორშაბათობით, ცალკე № დღის კვლევა ერთი შაური. ნამუშაო მთავსებულა იქნება კვირა დღის ამბები და დეკრები, რომელიც სხვა ვაჭრებში სარედაქციო გამომდის. **წლის ფასი 3 მან. წლის დაღმავალი. 2 მან.** სარედაქციო ნაწილის გამოც კ. პ. თუმანიშვილი.

ბალი რესტორანი

„Ю ЖАНЕ“ (სამსრეთელები)

დგორკოვის ქუჩა, თავდა-ანაურის თეატრთან — ბაღში. ყოველ დღე დაუკრავს დღისით 2-4 საათამდე და საღამოს 9-2 საათამდე თეატრის სახეფულო თეატრის საოპერო ორკესტრი მ-ნ 3. ფალიაშვილის ხელმძღვანელობით. სადილი ორი ბლუდიდან ვლირება — 60 კაპ. მ-დან 80 კა. 4-დან — 1 მან. აქვე არის საჭმელების სია და პრეკურატი ყველანაირის საგებობისა.

ფასები ხელმისაწვდომია. **შესვლა უფასოა.**

ტყეილისის საიმერატორო სამუსიკო სასწავლებლის ფორტპიანოს ამწეობი

ბ. ლ. ხარიშაროვი

დგორკოვის ძეგლთან, რახოზუჯა ქუჩა № 11.

მიიღება შეხაკებულად ყოველგვარი როალი და პიანინო პასუხისმგებლობით იყიდება როალიდან და პიანინოდან მტერის გამოსახებავი. ფასი 3 მანეთი.

ქ ა ნ ე თ ი ე ჯ ო ი ნ ე თ ა ა მ ხ ა ნ ა გ ო ბ ა

ს ა მ რ ო

ამხანაგობის წევრთა ვენახების ღვინო ბოთლი 25 კაპ. და მეტიც. მუდამე მუშტრებს დავისა და ჯგუფად ფ სეშიმ კულევას **მაღალა იმყოფება ერევის მოღვაწე, თამამშვიტის ქარვასლაში**

ს ა ნ ა ტ ო რ ი უ შ ი

ქ მ ჯ. ა. დამაშვიტისა

პ ა ტ ა რ ა ც ე შ ი ბ ა კ უ რ ი ა ნ თ ა ნ .

საფე პარიზი

ტყე. თავდა-ანაურის თეატრის გზაში (Дворцовая ул.)

ჩიი, რძე, ყავა, შოკოლიდი, კაკაო პირაყიები, ბუტერბორტები (15 კაპ. და მეტიც)

ს ა ჭ ა მ უ რ ი

ცოვი და ცხელი კრები 25 კ. და მეტი სასმელად წყლები

ლული, სადილი

ფ ა ნ ა ბ ი ხ ა ლ მ ი ს ა დ ო მ ი ა

სისუფთავე და კარგი სამსახური

კისრულბო სოფლის და ქალაქის მამულების

ღამირაშვიტის და გვარამიაშვიტის

ადრესი: г. Тифлиси ул. Бѣлинскаго, бывш. Кирпичная д. № 19. кв. кн. Херхеулидзе.

ხანგა შეიძლება ყოველ დღე, დილის 8 1/2 — 10 საათამდე — საღამომობით 5 — 7 საათამდე. შეიძლება წერილობითაც.

კავკასიის ნატურალური კონიაკი

№ 25

თიფლისი

ქართული ხალხური სიმღერები და ლექსები

გამოვიდა და იყიდება წერა-კითხვის საზოგადოების წევრის მაღალაში. ლექსები შეკრებილი და ნოტებზე დაწერილი ი. კარგარეთელის მიერ. წიგნი ფ. 50 კ.

ს ა ლ დ ე ი ს ო

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . . ს ა ხ ი ზ ლ ო რ ი . . .

ერთს გამოჩენილ ქუჩაზე მშვენიერი სასახლე იყო აშენებული. გარედან თეთრად შეღებოლი, იგი თავის კოპწია ჩუქურთმებით ყველას თავსებდა იზიდავდა. ყველა განკუთვნილი უშვრდა ამ სასახლეს, რომელსაც უკვდავი შექპირის ბიუსტი აშვენებდა.

— ვის არის ან რისთვისაა ეს სასახლე? — განკუთვნილი კეთილებოდენ ერთმანეთს სოფლიდან ჩამოსული ორი ახალბერი.

— ვინმე გამოჩენილი გვამის სადგომი თუ არის ან რამიმე დაწესებულება! — თითონვე უპასუხებდენ თავის თავს.

— წინათ პატრონებიც კი იყვენ ამ შენობის, ესლა კი ახლო გავლაც ეგრძობლებოდა!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

რომ ვაგვით, თუ რა იყო ეს მშვენიერი შენობა, მორცხვად შეეკითხვენ იქვე მდგომ პირმოსვლებოდ ამოიხანს:

— რა არის, გვთავაყე, ეს სასახლე? — ნუ თუ არ იცით?.. საკვირველია ეს — ხელოვნების ტაძარია, და მეც ამ ტაძრის გულმოდგინე ქურუმი ვარო, — მიუყო პირმოსვლებომა... სტყუოდა!.. სახიზლარი!..

მაგრამ ახალბერი ნეტარების ღიმილით შეგყურებდენ ამ ქურუმს, რომელსაც ცხვირი მალა აწეოდა, თითქო შექპირის შემოქმედების აღლო უნდა აელო, მაგრამ უნაყოფო ცდისა და შრომის გამო შეუძლია ქმუნვარებთა ღრმად მოეღუწე, ტუნები ავარუწა, და ფეხებ განზე გამდგარი შტის უშვრდა თავის მოსვლებელ თავს!

— რა არის, გვთავაყე, ეს სასახლე? — ნუ თუ არ იცით?.. საკვირველია ეს — ხელოვნების ტაძარია, და მეც ამ ტაძრის გულმოდგინე ქურუმი ვარო, — მიუყო პირმოსვლებომა... სტყუოდა!.. სახიზლარი!..

მაგრამ ახალბერი ნეტარების ღიმილით შეგყურებდენ ამ ქურუმს, რომელსაც ცხვირი მალა აწეოდა, თითქო შექპირის შემოქმედების აღლო უნდა აელო, მაგრამ უნაყოფო ცდისა და შრომის გამო შეუძლია ქმუნვარებთა ღრმად მოეღუწე, ტუნები ავარუწა, და ფეხებ განზე გამდგარი შტის უშვრდა თავის მოსვლებელ თავს!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

რომ ვაგვით, თუ რა იყო ეს მშვენიერი შენობა, მორცხვად შეეკითხვენ იქვე მდგომ პირმოსვლებოდ ამოიხანს:

— რა არის, გვთავაყე, ეს სასახლე? — ნუ თუ არ იცით?.. საკვირველია ეს — ხელოვნების ტაძარია, და მეც ამ ტაძრის გულმოდგინე ქურუმი ვარო, — მიუყო პირმოსვლებომა... სტყუოდა!.. სახიზლარი!..

მაგრამ ახალბერი ნეტარების ღიმილით შეგყურებდენ ამ ქურუმს, რომელსაც ცხვირი მალა აწეოდა, თითქო შექპირის შემოქმედების აღლო უნდა აელო, მაგრამ უნაყოფო ცდისა და შრომის გამო შეუძლია ქმუნვარებთა ღრმად მოეღუწე, ტუნები ავარუწა, და ფეხებ განზე გამდგარი შტის უშვრდა თავის მოსვლებელ თავს!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

ახალი აზგუბი და ლეკუშები

გაზ. „ხაკავაძის“, როგორც ამბობენ, იყვებოდა. მისი რედაქტორ-გამომცემელი თავ. გ. ი. ამირაჯიბი პეტერბურგში მიიღო.

ტფილისის სათავადა-ანაურო ბანკში განმეორებითი ვაჭრობა დანიშნულია 31 ივლისს.

მცხეთის სობორო. ძველ ტაძრის შეკეთება ჯერ არ დასრულებულა სახურავი გაყვებულა 260 სეც. დარჩა გასაკეთებელი კიდევ 70 სეც. დახარჯულია 30,000 მან. დარჩა შეგრავილი თანხიდან კიდევ 54000 მან. რომელიც სინოღმა უნდა გამოგზავნოს. ეს ფული საქარისი იქნება შეკეთების დასამთავრებლად.

კანონიერის და რაკეტის ქუჩების არტოლორის ბაღის მცხოვრებლებმა საჩივარი შეიტანეს გუბერნატორთან. თურმე აქ ახალგაზდა და ბებერი როსკივი ქალბები ცხოვრობენ. გარეთ სახლების წინ ნახევრად ტიტულეტი გამოიან თურმე და თავისივე გამაღვლე-გამომღელს იპატავებენ. შობრად ბაგ შეკესაც იკერენ. ამას ყველა ხედავს, მაგრამ იძულებული ხდებიან ტიტულა ქალბები და მათ გარყვნილების უყურონ.

მეფეი ქალბები გოლოგინის პრესექტუდაც გამოდიან კირკთან და გინგინის პრეფექტორთან და აქ კაცებს ან ბაგ შეკებს ეჭებენ. რაკი აქ ხშირია მეფეი ქალბები ამიტომ პატოსან ქალს აქ არ გავლდება, მთვრალი კაცები პატოსან იჯავბნაიც ცდილობენ დამ-დამკობით შესვლას, ჰგონიათ აქაც მეფეი ქალბები ცხოვრობენ.

ქუთაისი. სავრობო პროექტის შესაშუშებლად აი-ჩრებს ოთხი პირი: ნ. ნიკოლაძე, პაველ თუნიშვილი, ე. ნ. სიომეე გ. გორბოძე, როგორც უფრო გამომცდილი და ადგილობრივი საკიროც-მათა უფრო დახლოვებით გაცნობილბით.

ქსნის ხეობა. პირველ ავგისტოდან მთავრობის მამასახლისები აღარ იქნებიან შემდეგ ადგილებში: ახალბურს, მონასტერს, ქალისჯვარს და ბაზალეთის დარბაზს ქსნის ხეობაზე. ერთი მთავრობის მამასახლისი ზაქაროვი. სხვაგან ამორ-ჩელები იქნებიან.

მიწინოსა ახალი შაჰბაგითობა

ახალი გუშაგის უკანასკნელ ნომერში „მიწინოს“ ღმებ-კორეს ედება იმის მაგიერ, რომ დამატკიცოს ქუთაისი არ აულაია ხანატურისაგან, შედევება მე და მოყავს ვითომ ჩემი ნალაპარაკევი. მიწინოს უნდა ამით მეც ჩამოიღოთ იმ წუშემში, სადაც თითონ იხიზმა... ვანა პატოსანი და გონიერი ადამიანი ისე ვადაკეთებს და ვადაპირუნებს სხვის ნალაპარაკებს როგორც მიწინოს ჩადის ჩემ შესახებ? მარა რა უნდა მოეთხოვოს ისეთი „ლიტერატურა“, რომელიც არაერთარს საქციელს არ ერეცხებათარდ გროშის სახლებში... ჩვენ ვცხებდებით, რომ სტამბიდან ოტისკი არც ერთი და არც მეორე არავისთვის მე არ გადამიტო. როდგანაც მიწინოსე ადრე იციო თუ რას ნიშნავს ასეთი საქციელი, რაც შეეხება სოსიკო მერკილიძეს, უნდა სიამოლოე ვთქვა: მე უფრო მეტია რომ ბ. სოსიკო მერკილიძე უფრო მიწინოს მოწმე (საქმის დასახლებლბათ) ვიდრე სხვისა. ღვიან მიწინოს კარგად იცის, რომ სოსიკო მერკილიძეს ჩემთან არაფერი საერთო არა აქვს!.. ამბიანი ხეჩიბთ მიწინოს მწყერს ვერ დაატყურს. ან და ვინ იცის, ეგ ბა ოტისკი ბ. მიწინოს თითონ გადასცა ვისთვის, რი და ხანატურობა ვან-გოს, მისი დაწერა მიწინოს...

ს ა ბ რ ა ლ ო ნ ი . . .

აღარ ახსოვდათ, რომ ის შენობა მათი იყო, და სიამოვნებით ათვლიდებოდენ მისი სივებზე გაქვითებულს თეთრ კედლებს. გარედან იგი სვეტაქი იყო. რა იტოდენ, რომ შიგნით ბნელიდა და ტილოს ტყე გაუფლად და უუწყნარო მოცულ უღრან ტყელ იყო ქვეული რაღა ვანებოთ?!

პ ა ს უ ნ ი

(თ-ღ გრ. თბრედახანისაგან)

კილო ბუხეზო,
ლობკარაღობა,
კეჭუთი გლახეზო, პატრიოტებო!

სუსტრო ღონითა, რის ხართ მომქმედნი?
რა ბროლის ცეცხლი
ასტუდეს ფიცხელი;

წერილის დაბეჭდვას იმ ფულთან, რომე-
ლიც მან 12 ივლისის შემდეგ ბ. ხაჩა-
ტურიანისაგან თუ მისს ახლომელთავან
მიიღო.

ი ს ო ს

(ბახუხის მაგარად)

ვითხოვლობ ვაზ. „ჩანგის“ მეტამეტე
ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია

მსხვილ ბეჭიანსა,
ნახშირისანსა,
ბარგი აპკიდთ აგზაგნეთ მთაში!

წარსულ ნომერში ჩვენ აღვნიშნეთ,
რომ ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ბ. მ ი მ ი ნ ი

მსხვილ ბეჭიანსა,
ნახშირისანსა,
ბარგი აპკიდთ აგზაგნეთ მთაში!

წარსულ ნომერში ჩვენ აღვნიშნეთ,
რომ ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ფელაგონი

„წიკიპურტი“ № 8

ქართველი გლეხი
საუკუნეთა გა-
და მისი ჭირისუფალი

წარსულ ნომერში ჩვენ აღვნიშნეთ,
რომ ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ბნელაში მას ჰმკვრივდენ და
ბატონები და ქნენიები, მოხდენი
და ვაჭარნი, გამწვლენი და გამომე-
ვლელო...

წარსულ ნომერში ჩვენ აღვნიშნეთ,
რომ ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

დღეა. სწორედ ასეთ დაცინებებში და
ირონიებში მოხსანს თქვენი სოციალის-
ტური ღირსება. მე რომ მოუწოდებელი

ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის
წინაშე იქმნა წამოყენებული ან თავი
უნდა დაანებოს მწერლობას. ბ. მიმინომ

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

წერილის დაბეჭდვას იმ ფულთან, რომე-
ლიც მან 12 ივლისის შემდეგ ბ. ხაჩა-
ტურიანისაგან თუ მისს ახლომელთავან
მიიღო.

წარსულ ნომერში ჩვენ აღვნიშნეთ,
რომ ბ. მიმინომ უნდა გამართლოს თა-
ვი იმ ბრალდებ-საგან, რომელიც მის

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

ნომერში იხოს წერილს „ქუთათურის
დღიურიდან“ და ვერ წარმომიდგენია
თუ, რათ დასკირდა ბან ისოს ამოღვენი

— მიზანა მარგოს თავი უნდა მოეკრას, რადგან მისი ერთი ხარბანით განადგურეს მისივე მესხობელი, ჩაურთავს წითელი რაზმელი.

— ქაიხოსროს სიყვლილი არ აცდებია, რადგან მან ჩვენი ამხანაგი მიტყუებით მოკლა, დამთავრებს ბერო ციციანიშვილი.

— რაც წარმოიქმნა, ამახედ თანხმანი ხართ? გეითხება ასის თავი ყველას.

— აგრე იყოს! სიყვლილი სიძოვებს! ერთბაშად იგრილებს რაზმი.

X

უთხოვარო ღამე. ეს ვარსკვლავებით გადაქცდილი, ხან-გამოშვებით ერთ-ერთი ვარსკვლავი მოსწყდება, განათებს წყნარი ზოლივით ჩაინთქება, შორს სივერცემი.

გლების ვახშობა გადასულია. სრული მუხდრობაა. სოფ. კორდიანთ უბნისკენ ფეხ აკრეფთ ცხენებს მიგრეკებიან ჩვენი ვითვლ-რაზმის ბიჭები.

— აბა, გოგია, მარჯვედ იყავ, როგორც დაგაყვით, ვინმე—შესარტოლო, დაბალის ხმით ელაპარაკება ასის თავი.

— ფიქრი ნუ გაქვს, დიდი ხანი მე იმისი ჯაფრი მჭირს, მიუვებს გოგია, განა მე ის დღე დამაიწყებდნენ, რაც მე და ჩემი ამხანაგებს ის სახვედელი ყაზაყონი ყაზახებმა დაგვაყენეს, რომ მოგვეკალიათ, ის არ გვეჩინებინა? მაგრამ არა უწყებს რა, დიდი ხნის წადილი გვესრულდება და ჩემის ხელით უნდა მოვსო ის უშვიკის კვრიძი.

აგრე მიუხალღოდენ სოფ. კორდიანთ-უბანს, ძაღლების ყველა ასტადე. თუქცა კალიობაა, მაგრამ არსაიდან ადამიანის ხმალია არ იმისი. ყველა შიშის ხარბა მოიტყა, თავიანთი სახლებში შეკეტულნი და არსაიდან სინათლე არ გამოსქვივის.

— გოა, მიხა! დაბალის ხმით უძახის ასის თავი, თქვენის ამხანაგებით გზები შექარიო, როცა მიუხალღოდენ თ-ღ. ჯიშურის სახლს, — ფთხილათ იყავით, გვაცნობეთ მაშინვე, თუ ვინცოდა, მოხდეს რამე.

— გოგია, ბერო! ჩვენ კი იმას ანდერძი აუგოთ. ჩამოხტებიან ცხენებიდან, სდადევენ ამხანაგებს გადასცემენ. ყველანი იარაღს მოიმარჯვენ.

— აბა, ბერო, შენ უფრო იცი ამ სახლის შესავალ-გასავალი და გავიქვები წინ.

ბერო ციციანიშვილი მარდათ მოექცევა წინ და გულდასრულად გასრევს.

— მომყვითი.

აღლენ აივანზედ სივრთხილით, სარკმლიდან სინათლის შუქი თანაგ გამოკრ-ერთი მისწანა სდრიკა, რომ მალერის ფოლაქები სულ ერთიანად შეაყვანო, ცოცხალ არ იყოს შერცხვა და წამოძიხა: ეს რა უყოთ, კაობი ადგლი იყო და ფეხი ამიკურდაო, აბა ხველეთზე დავი-ტყაოთ და მე შენ გაჩვენებო. გიხალღებო, უთხრა მოპირდაპირემ, და ორივე დამკლავებული დეტაკენ ერთმანეთს ხველეთზე, აქაც კვე არ უქნა იმ წყევლმა მოგორდი, დასცა მაინიაცვალი. და გვერდები სულ დააღწეა ერთი კი სთქვა „ოიამას! მოზარტო და მოზორადა იკაურბას გავითლებული. როგორც სახლში მოვიდა გაჯაგრებული, დაგვირც ყველას ცეცხლი დაგვაყრა თავზე: აღარც გერები დაგინდო და აღარც ნამდვილი შეიღები. ქვე რა ჩვენი ბრაჯი იყო ჩემო ფირუზ? ხომ გავიგონია, კოცა ყოველთვის წყალს-არ მოიტანს და ერთ-ჯერაც წყალზე გატყდებაო. ეს ასე, ჩემო ფირუზ, და სხვიმის მოგვებები ჩემი ძმების ამავასეა. შენი მეგობარი.

რაჭველი შურდული

ფ ე შ ა ზ ი

„ახალსოფელი“ „სტარაინა“

საქებარია ძირითადად, რალი ლევი და ყახანი, იმათა სჯობნის პირათა, რაც უნდა ბევრი უწერონ, არ მაინანია ჩირათა,— ვის რაო დაქილო ოქროი, ისეე ხომ ჩვენა ვირათა, პეტრე კი ამას არ დასდევს, თუმც არ ღირს თავის გზირათა... ხან იტყვის;—მამახალისიარ, გახდომო ჩემდა პირათა...

პულუზ

რეკ-გამომრ. ფირუზ წკატრტაქე

თის. ბერო ციციანიშვილი კარებს მიადგება, დაუკაკუნებს.

— ვინა ხარ? შიგნიდან დაეკითხებიან.

— ჩვეუ ვართ, კარები გაგვიღეთ.

— ვინ თქვენა?

— ველარ მიციანი, ჯიშური, ბერო ციციანიშვილი ვარ, ჩემი ამხანაგებიც აქ არიან!

— თ-ღ ჯიშური შეკრთება, ექვში შევა, კოცა ხანს ხმის ანოლებას ველარ მოახერხებს.

— რას გატყუდი, თუ ჩვენი მოსვლა გეწყინა, წაგალოთ, არ შეგაწყუბებთ! შესაძახებს ბერო.

— ამ დღეა არაკებაზედ თ-ღი ჯიშური გამხვედელი და კარებს გაუღებს. დინახავს რა სინათლეთზედ ამათ იარაღით ხელში, შიში აღეძვრის და გული უგრძობობს, რომ მის თავზედ რაღაც ამხანაგის მინც არ შეგებუბა და სახლში შეიპატრეებს.

— ოთახში რომ შევლენ, გოგიას იცნობს და მიესალმება.

— ჰო, გოგია, ველარ კი გიციანი, ისე გამოცვილიხარ!

— ეს დრო ვის არ გამოცვილი, ჩემო ბატონო.

— ამას არ იცნობთ? გთხოვთ იცნობდით, ვაყარობს ასის თავს ციციანიშვილი,—ეს ჩვენი ასის თავია—გოგია.

— ძალიან მოხარული ვარ თქვენს გაცნობას, გაუწოდებს ხელს ჯიშური; ასის თავი ცოცხალ ჩამოართვებს ხელსა და თ-ღ ჯიშურის თვალს არ აშორებს.

— ვახშობაა, გეშობათ, ცოცხალდ ნურას დამპარხავთ.

— რითაც დაგვებდები, ჩვენც მადლობას გიღებთ, უბასებებს ბერო,— ჩვენც დროს გასატარებდალ მოგვლით და იმედია, მოვიგობინებთ.

— ნუკი დამეძღვრებთ, მარტო ვარ სახლში, ცოლშვილი ქალაქში მყავს, ბევრს ვერაფერს გასამოგინებთ.

— თ-ღ ჯიშური გავა შეორე ოთახში ვახშობის დასაშვადელათ.

— რაღას ვუცდილო, ბარემ მოულოთ ბოლო მეგ საზიზღარას, ჩემად ეტყვის ასის თავს გოგია.

— დილა ჯერ ვილაპარაკოთ.—ბერო, გასახედ ამხანაგებმა შემოსასვლელი ადგილები დაიქირა.

— თ-ღ ჯიშური შემოუძღვება ერთ მიუქ, რომელსაც სინათი მოაქვს კიტრები, ყველი, პურები და ერთი ხელად აღწერა, დასდგამს სტოლზედ და მიიპატრეებს ღამის მოულოდნელ სტუმრებს.

— რაზედები კი ქარებში ჩადებებიან.

— თ-ღ ჯიშურის გული ეთანადრება, მოუყენრად ხდება. თანდათან შიში უტყვია.

— აბა, მიირთვით, ცოცხალდ ნურას დამპარხავთ, მის სიტყვებში შიში გამოკრთობს.

— ჩვენ ვახშობისთვის არ მოვსულვართ, მოულოდნელად თ-ღ ჯიშურის პირში მიახლის ასის თავი.

— ჯიშური ეხლა კი დარწმუნდება, რისთვისაც მოსულან ესენი და ნაცრის ფერი დაადგება.

— მაშ რა გინდათ, თუ თოვებისთვის მოსულხართ, იმასაც გამოგიბნის, სიტყვის თქმას ძლივს ახერხებს, ცილის კბილსა სცივს.

— არა, ჩვენ მოვსულვართ. სასიამორო გდადგინდათ, დაგსჯათ.

— რა დანაშაული მიმძღვის თქვენთან! მოჩრილად ეკითხება ჯიშური.

— გასხმის! ვასწორდება გოგია ბერიკელაშვილი და მოგონებს,— ამ გახველზედ ყახახებმა რომ ისე უღმერთოდ გვაწყაღეს?

— როგორ არ მახსოვს და მადლობის მაგიერ, აგრე მისდით?

— დიას, ჩვენც სასიამოვნო უნდა გადაგახადოთ, თქვენ მინც არა სცნობთ თქვენ თავს დანაშაულარე? ევლავ ეკითხება ბერიკელაშვილი.

— გეფიცებით, თქვენთან არავითარი დანაშაულობა არა მიმიძღვის, სიკეთის მტერი.

— მაშ, შენ არ იყავი, რომ აქაურები შენის ყარტილიანი ერთი დალაპარაკებე? ამახედ უარს ამბობთ?! თვლიდით დაბარბილა გოგიათ და მათრახი მოიმარჯვა.

— თქვენ ეხლა ყველაფერი შეგიძლიანთ, ტყუილ-უბრალოდ ცილიც დამწყალო.

— მაშ ეხლა შენი რიგია გამართახებისა და მათრახის ისე ღონიერად შემო-

კრავს სახეში ჯიშურს, რომ თავს რტეც დაესხმის.

— თ-ღ ჯიშური თვალზედ ხელს მოისხეებს და ასის თავს მიუბრუნდება,— ეგ რა ვუყავია, რომ ამოდენა ხალხი ერთზედ მისულხართ?

— რასაც დასთეს, იმასვე მოიმეო, ხომ გავიგონია და შენი სამაგიერო უნდა მიიღო.

— აბა, ამხანაგებო, ამას ჯერ ვაჩვენოთ, რა არის გამართახება, ასის თავი ანიშნებს რაზედ მისულხარ?

— თ-ღ ჯიშური ფორთხავს, ღრიადებს, ეხვეწება ასის თავს:

— მოელ საცხოვრებელზედ ხელს ავიღებ, ოღონც ნუ მომკლავთ!

— სთქვი, შენ იყავი, დამსჯდი რაზმის ასის თავი გამართახებინე? ეკითხება რომ ტყვი.

— მარტო მე არა, ჩემი მეზობლებიც, ჩემი ბიძაშვილებიც იყვენ!

— მარტო შენ არა, მაშ შენც იყავი?!—დაჰკათ მეგ ჯიშურსა, შესახებს ასის თავი და თითონაც გადაქრავს მათრახსა.

— ჯიშური ღრიადებს, ასის თავს მუხლებზედ ეხვევა:—შენი პირივე მამართლო, რაც გინდათ გადაამხდევინეთ, ჩემს ცოდნს ნუ დაიდებთ!

— მომშორდი, სახიზღარო! რატომ შენ არ შედიდი ამათ ვარემოხაში? ჯიშური მუხლებზედ დგას, ნაცრის ფერი ადგას, მუდართ შესცქერის ასის თავს, წითელი რაზმლები მათრახებით ვახს შემორტყმენ.

— როგორ, პატიობას თხოვლობ, შე იგამზადდე? ვადილიებს გოგია თოფს, იგრიადებს, და ჯიშური უსულოდ დაეცემა.

— თოფის ვაგარდახადე ყველანი აირუვიან, იქალობას მიღეწ-მოღეწენ; მოჯამაგირებ ნათეს მოატანინებენ დასხმენ და ის იყო უნდა ავბრიალებინათ, მაგრამ ასის თავი შეიყრებებს რაზედ მუხლებს, მათ განსრახავს სისრულეში არ მოაყვინებს.

Legatis

ბ ი ბ ლ ი ო გ რ ა ფ ი ა

ქსნის ერისთავის კრებულის (XV 16, 1739 წ.)

თხელს ქალაღზე დაწერილია, ორ სვეტად, ლამაზის ხეყური. სულ მან თაბინიანი ფურცელია.

შინაარსი: გრიგოლი ღვთისმეტყველის თხოვლებანი. **გადამწერინებელი:** აღდგინებენ უნდა და სულთა განმარტონი მელი წიგნი ესე ქსნის ერისთავის დავითის ძემან ყულარაღასმან იესე. **დრო:** აღწერად ვაგუსსიდაგინე წიგნი ესე ორდეს ქსნისეტყ მოძღვრებან და უფროსა და ღვთის მოძღვრებან მძღვარებან და

არა რისა შეუღლისა მყარობდნან, არამედ სიტყვით და საქმით ბარბაროზან და სკანთონოზან თამაზან, ქვეყანით ხარან-ანთ ოლოზობილან, დაიპყრა ერთი და საქართველო და მრავალი ბოროტი ქმნა. მიიგოს საქმეთა მისთავებ. მყარობდნასა მისსავე სრულ იქმნა წიგნი ესე თვესა ივლისსა კ, ქორონიკონსა უკუ (1739).

შინაწერი ამაზე (ფ. 4): „წიგნი ესე გრიგოლი ღვთისმეტყველისა“, დროსა ალოხრებისა ტვილითის ქალაქისა უსჯულოთა თათართან დატყვევებულ მოვიცილეთ საკუთრითა სავსითა ჩვენითა ბრძოლად მიტროპოლიტმა იოანემ. რომელსა აწ შევეწირე განმანათლებელის ჩვენისა დედისა ნინას ეკლესიასა სოხად სულისა ჩემისა ჩსუვ წელსა ივლისის იხ დღესა (1838 წ.).

ეს ის იოანე ბიძაგელი (მაყაშვი ი), რომელიც ამბობდა, მე თუ არა ვარ, ქვე ქახუდაც ნუ დარჩინალო.

წი ნში ბევრი სახელისმწიფო წერილებია, მგლ., წარმართი საწარმოებში და დიმიტრის შესახებ თქმულობანი, ივლიანი განდგომილის განქიქება და სხ.

ღმერთების შესახებ: „იტყვიან ღვთისმეტყველნი წარმართთანი, ვითარედ კრონოს ქმარა იყო რეისი და რომელიცა უნდა მისგან, მყის შინათის იგი. რა ეამს შვა დია, ღვთის წარგარგილი მისცა კრონოსს, ვითარცა ჩვეილი, და დია დამალა კრიტოს...“

„ფრეგველნი მისხურებდეს რეას. აღმტრისთვის ზღაბობენ, ვითარედ ასული იგი მისი პრესეფონი წარტყვებულ იქმნა ჰლატონისგან.“

„სემელი ასული იყო კალიოსი, რომელსა ეტრეილა ზეეს. და თანა ეყო მას და მუცლად ილა მისგან დიონისი... მოკლდა რა სემელი, გამოიღო ზესმან საშო საგან მისისა ჩვეილი იგი მუცლად დებულ დიონისი, განაპო ბარკელი თვისი და შინადე მას შინა და წარიცე რა ზედა...“

„ათინა იშვა ზეების თავითგან...“

„ფორდითი ცოლი იყო ფესტო მქედლისა, ესე არს სამეფო სიადემლო მისი: რამეთუ ვაღობით შობილყო და თვით მემეც, რომლისა ტრფაღობისათვის არე მამით მონადირებულ და შეკრულ იქმნა, მისი ბომონი საქარველო-შობა იყო მირიანამედ.“

„შთა ა სვეთელთასა გწოდების ტავო. ამის ტავრისა ქალაქთაგანსა ერთსა იშვა იმისხურების არტევი.“

„ეკატის ღმერთად ჰგონობენ წარმართნი და რბმენინე არტემიდ იტყვიან მას. სხანი შოიარედ, ადგილია ზნელთა და მღვიმეათა გამოჩინებულა...“

„ჰეკატა იყო კოლხიდის მეფის ქალი.“

არა რისა შეუღლისა მყარობდნან, არამედ სიტყვით და საქმით ბარბაროზან და სკანთონოზან თამაზან, ქვეყანით ხარან-ანთ ოლოზობილან, დაიპყრა ერთი და საქართველო და მრავალი ბოროტი ქმნა. მიიგოს საქმეთა მისთავებ. მყარობდნასა მისსავე სრულ იქმნა წიგნი ესე თვესა ივლისსა კ, ქორონიკონსა უკუ (1739).

შინაწერი ამაზე (ფ. 4): „წიგნი ესე გრიგოლი ღვთისმეტყველისა“, დროსა ალოხრებისა ტვილითის ქალაქისა უსჯულოთა თათართან დატყვევებულ მოვიცილეთ საკუთრითა სავსითა ჩვენითა ბრძოლად მიტროპოლიტმა იოანემ. რომელსა აწ შევეწირე განმანათლებელის ჩვენისა დედისა ნინას ეკლესიასა სოხად სულისა ჩემისა ჩსუვ წელსა ივლისის იხ დღესა (1838 წ.).

ეს ის იოანე ბიძაგელი (მაყაშვი ი), რომელიც ამბობდა, მე თუ არა ვარ, ქვე ქახუდაც ნუ დარჩინალო.

წი ნში ბევრი სახელისმწიფო წერილებია, მგლ., წარმართი საწარმოებში და დიმიტრის შესახებ თქმულობანი, ივლიანი განდგომილის განქიქება და სხ.

ღმერთების შესახებ: „იტყვიან ღვთისმეტყველნი წარმართთანი, ვითარედ კრონოს ქმარა იყო რეისი და რომელიცა უნდა მისგან, მყის შინათის იგი. რა ეამს შვა დია, ღვთის წარგარგილი მისცა კრონოსს, ვითარცა ჩვეილი, და დია დამალა კრიტოს...“

„ფრეგველნი მისხურებდეს რეას. აღმტრისთვის ზღაბობენ, ვითარედ ასული იგი მისი პრესეფონი წარტყვებულ იქმნა ჰლატონისგან.“

„სემელი ასული იყო კალიოსი, რომელსა ეტრეილა ზეეს. და თანა ეყო მას და მუცლად ილა მისგან დიონისი... მოკლდა რა სემელი, გამოიღო ზესმან საშო საგან მისისა ჩვეილი იგი მუცლად დებულ დიონისი, განაპო ბარკელი თვისი და შინადე მას შინა და წარიცე რა ზედა...“

„ათინა იშვა ზეების თავითგან...“

„ფორდითი ცოლი იყო ფესტო მქედლისა, ესე არს სამეფო სიადემლო მისი: რამეთუ ვაღობით შობილყო და თვით მემეც, რომლისა ტრფაღობისათვის არე მამით მონადირებულ და შეკრულ იქმნა, მისი ბომონი საქარველო-შობა იყო მირიანამედ.“

„შთა ა სვეთელთასა გწოდების ტავო. ამის ტავრისა ქალაქთაგანსა ერთსა იშვა იმისხურების არტევი.“

„ეკატის ღმერთად ჰგონობენ წარმართნი და რბმენინე არტემიდ იტყვიან მას. სხანი შოიარედ, ადგილია ზნელთა და მღვიმეათა გამოჩინებულა...“

„ჰეკატა იყო კოლხიდის მეფის ქალი.“

ბ ი ბ ლ ი ო გ რ ა ფ ი ა

ქსნის ერისთავის კრებულის (XV 16, 1739 წ.)

თხელს ქალაღზე დაწერილია, ორ სვეტად, ლამაზის ხეყური. სულ მან თაბინიანი ფურცელია.

შინაარსი: გრიგოლი ღვთისმეტყველის თხოვლებანი. **გადამწერინებელი:** აღდგინებენ უნდა და სულთა განმარტონი მელი წიგნი ესე ქსნის ერისთავის დავითის ძემან ყულარაღასმან იესე. **დრო:** აღწერად ვაგუსსიდაგინე წიგნი ესე ორდეს ქსნისეტყ მოძღვრებან და უფროსა და ღვთის მოძღვრებან მძღვარებან და

Г R A N D P A T H

1870 წ. პარიზი 1900 წ. 1882 წ. 1865 წ. 1896 წ.

დედა მითაზი

ს ა უ კ მ ე თ ე ს ო

გ ა ლ ე უ ე ბ ი

სამ აუთსელოთ

1860.

T. P. A. P. M.

С. ПЕТЕРБУРГЪ.

რუსეთ-ამერიკის სარეზინამხუცეკერის ამხანაგთა

ს ა უ რ კ ი მ ი ტ რ ე უ გ ო ლ ნ ი კ ო

ს-პეტარბურგში

სრული მასუხის-მკებლობა საქონლის სეკარგისა.

იყილვა ყველგან

„ვარსკვლავთ მრიცხელობისთვის გადადევნოთ მიერ მოპოვებულისა, რომელთა პირველი იყო ოროსატრისა და მისგან ასტრონომი...“

„მითრო სპარსთა მიერ საგონებელი არს, ვითარედ, თვით მზე არს, ხოლო სხვათა მიერ ზედა-მდგომ ცეცხლისა სახელად იტების, ხოლო სხვათაგან მსაჯულად ძლიერებისა.“

„ეკატ მენდისელთა უწოდეს პანს, რომლისა მენდიტად უწოდენ მეგავეტელნი, რამეთუ მათთა სიტყვითა მენდიტად ეკატ გამოითარგნენ... თვის სახე არს პან ღმერთი მათი.“

„დაუკვირდების მოძღვარსა მეფობტელი მოვალდებოდათ: იგინი მსახურებენ ქვეყანაშირმელთა და მხეტიათ: იგინი, კროკოდელისა, გულთა, ელფროსთა და სხვისა სიმრავლესა თევზასა.“

„თავში ჩართულია მხედრულის ხელით ლამაზად გადაწერილი თხოვლები, სათაურით: „სარწმუნოება შემოკლებით აღწერილი ტყელელ მიტროპოლიტის ნიკოლოზის მიერ.“

მ. ჯ.

რედაქტორ-გამომცემელი

ქ. ხანტულოცი

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა ნ ი

ბ უ ხ ბ ა ლ ტ ე რ ი ა

ვისაც სურს გაცნოს იმას, თუ რა ნაირად ვასწავლი მინე-მოწერილი იტლიანურ ბუხალტერისა და კომერციულ სხვადასხვა ცოდნას, იმთაგან ვაგუგუზენი პროსპექტს და ერთ სანიმუშო ლექციას უფასოდ.

Я. Ю. Маркс ქალაქი ღამბაჯი

НОВОСТЬ XX ВѢКА

СТАЛЬНАЯ-АЛЮМИНИЕВАЯ

КУХОННАЯ ПОСУДА

А. С. УДО

АЛЕКСАНДЕРВЕРКЪ

А. ФОНЪ-ДЕРЪ НАМЕРЪ.

МОСКВА, Мишинский, № 20.

и во ВСѢХЪ ЛУЧШИХЪ МАГАЗИНАХЪ ХОЗЯЙСТВЕННЫХЪ ПРИНАДЛЕЖНОСТЕЙ.

რედაქტორ-გამომცემელი

ქ. ხანტულოცი

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა ნ ი

ბ უ ხ ბ ა ლ ტ ე რ ი ა

ვისაც სურს გაცნოს იმას, თუ რა ნაირად ვასწავლი მინე-მოწერილი იტლიანურ ბუხალტერისა და კომერციულ სხვადასხვა ცოდნას, იმთაგან ვაგუგუზენი პროსპექტს და ერთ სანიმუშო ლექციას უფასოდ.

Я. Ю. Маркс ქალაქი ღამბაჯი

НОВОСТЬ XX ВѢКА

СТАЛЬНАЯ-АЛЮМИНИЕВАЯ

КУХОННАЯ ПОСУДА

А. С. УДО

АЛЕКСАНДЕРВЕРКЪ

А. ФОНЪ-ДЕРЪ НАМЕРЪ.

МОСКВА, Мишинский, № 20.

и во ВСѢХЪ ЛУЧШИХЪ МАГАЗИНАХЪ ХОЗЯЙСТВЕННЫХЪ ПРИНАДЛЕЖНОСТЕЙ.

НОВОСТЬ XX ВѢКА

СТАЛЬНАЯ-АЛЮМИНИЕВАЯ

КУХОННАЯ ПОСУДА

А. С. УДО

АЛЕКСАНДЕРВЕРКЪ

А. ФОНЪ-ДЕРЪ НАМЕРЪ.

МОСКВА, Мишинский, № 20.

и во ВСѢХЪ ЛУЧШИХЪ МАГАЗИНАХЪ ХОЗЯЙСТВЕННЫХЪ ПРИНАДЛЕЖНОСТЕЙ.